

Μελέτη και προτάσεις εφικτής Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας για την τοπική και περιφερειακή Ανάπτυξη της Δυτικής Μακεδονίας δια της ενεργειακής αξιοποίησεως των Υδροδυναμικών Ανανεώσιμων Πηγών, με πρότυπο κέντρο τον ποταμό Μύριχο της περιοχής Βλάστης-Ναμάτων-Σισανίου Π.Ε Κοζάνης.

Α΄ Ορισμοί και το Νομοθετικό Πλαίσιο:

1. Κατά τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 2 Ν.4430/2016-ΦΕΚ Α΄ 205/31-10-2016 ως «Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία ορίζεται το σύνολο των οικονομικών δραστηριοτήτων που στηρίζονται σε μία εναλλακτική μορφή οργάνωσης των σχέσεων παραγωγής, διανομής, κατανάλωσης και επανεπένδυσης, βασισμένη στις αρχές της δημοκρατίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης, της συνεργασίας, καθώς και του σεβασμού στον άνθρωπο και το περιβάλλον».
 2. Κατά τις διατάξεις της παρ.1 άρθρου 1 Ν.4513/2018-ΦΕΚ Α΄ 9/23-1-2018 η «Ενεργειακή Κοινότητα είναι αστικός συνεταιρισμός αποκλειστικού σκοπού με στόχο την προώθηση της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, όπως ορίζεται στην παρ.1 του άρθρου 2 του Ν. 4430/2016 και της καινοτομίας στον ενεργειακό τομέα, την αντιμετώπιση της ενεργειακής ένδειας και την προαγωγή της ενεργειακής αιφορίας, την παραγωγή, αποθήκευση, ιδιοκατανάλωση, διανομή και προμήθεια ενέργειας, την ενίσχυση της ενεργειακής αυτόαρκειας και ασφάλειας σε δήμους, καθώς και την βελτίωση της Ενεργειακής αποδοτικότητας στην τελική χρήση σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, μέσω της δραστηριοποίησης στους τομείς των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας».
 3. Κατά τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 4 Ν. 4513/2018 (και το καταστατικό μας) «η Ενεργειακή Κοινότητα μπορεί να ασκεί οποιαδήποτε και από τις κατωτέρω δραστηριότητες:
α) Προσέλκυση κεφαλαίων για πραγματοποίηση επενδύσεων αξιοποίησης των ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ ή παρεμβάσεων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης εντός της Περιφέρειας.
β) Σύνταξη μελετών αξιοποίησης των ΑΠΕ (όπως η παρούσα).
γ).....δ).....ε)Ενημέρωση, εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση, σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο (όπως θα αναπτυχθεί παρακάτω).
στ) Δράσεις για την υποστήριξη ευάλωτων καταναλωτών και την αντιμετώπιση της ενεργειακής ένδειας πολιτών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, εντός της Περιφέρειας στην οποία βρίσκεται η έδρα της Ενεργειακής Κοινότητας» (όπως θα αναπτυχθεί παρακάτω).
 4. Κατά τις διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 11 Ν.4513/2018 για τα οικονομικά κίνητρα και μέτρα στήριξης των Ενεργειακών Κοινοτήτων:
«4. Ο Κανονισμός Αδειών παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας με χρήση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) και μέσω Συμπαγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ) της παρ.3 του άρθρου 5 του Ν.3468/2006 (Α΄129) μπορεί να προβλέπει ειδικούς όρους για σταθμούς που θα αδειοδοτούνται σε Ενεργειακές Κοινότητες».
- Δεδομένοι και νομοθετημένοι πάντως είναι οι επόμενοι σοβαροί υποστηρικτικοί όροι:
5. Οι διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 11 ιδίου Ν.4513/2018 ορίζουν ότι «**αιτήσεις που υποβάλλονται από Ενεργειακές Κοινότητες, για χορήγηση άδειας παραγωγής στη ΡΑΕ για σταθμούς**

./..

-2-

ηλεκτροπαραγωγής από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ και Υβριδικούς Σταθμούς, **εξετάζονται κατά προτεραιότητα έναντι λοιπών αιτήσεων, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη κ.λπ.**

6. Κατά τις διατάξεις της ίδιας ως άνω παραγράφου, άρθρου και νόμου **«Αιτήσεις για χορήγηση προσφοράς σύνδεσης και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, που αφορούν σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής από ΑΠΕ και Σ.Η.Θ.Υ.Α και Υβριδικούς Σταθμούς, που πρόκειται να λειτουργήσουν υπό την ευθύνη Ενεργειακών Κοινοτήτων, εξετάζονται κατά προτεραιότητα έναντι λοιπών αιτήσεων».**
7. Τέλος στην παρ.10 άρθρου 11 Ν.4513/2018 ορίζονται τα εξής: **«Επιτρέπεται η εγκατάσταση σταθμών ΑΠΕ κ.λπ από Ενεργειακές Κοινότητες για την κάλυψη ενεργειακών αναγκών των μελών τους και ευάλωτων καταναλωτών ή πολιτών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας εντός της περιφέρειας στην οποία βρίσκεται η Έδρα τής Ενεργειακής Κοινότητας με εφαρμογή εικονικού ενεργειακού συμψηφισμού, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 13 του άρθρου 2 του Ν.3468/2006».**

./..

-3-

Β΄ Συνοπτικές προτάσεις, ήπιας περιβαλλοντικώς μορφής έργων καινοτομίας και προώθησης της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, δια της αξιοποίησής υπάρχοντος Υδροδυναμικού με παράλληλη και ταυτόχρονη δημιουργία υποδομών πυρασφάλειας Δασών, αλλά και πυροπροστασίας των συγκεκριμένων οικισμών Βλάστης-Ναμάτων-Σισανίου.

Αρχίζουμε από την Έδρα της Ενεργειακής Κοινότητάς μας Βλάστη, που περιβάλλεται από πευκοφυτευμένο δάσος και απειλείται συνεχώς από τυχόν πυρκαγιά. Υπάρχει πλαστικός κάδος χωρητικότητας 25000 λίτρων ή 25 τόνων νερού, τοποθετημένος εύστοχα και ορθότατα στα αριστερά του εξωκκλησιού στον αυχένα της κορυφής και του εκεί οδικού κόμβου της επαρχιακής οδού προς Βλάστη, Άσκιο και Μουρίκι. Στις 10/8/18 ήταν γεμισμένος ο κάδος κατά την μισή χωρητικότητά του, όπως επιτοπίως διαπιστώσαμε, με όσα και ό,τι συνάγονται εξ αυτού.

Μετά τα τραγικά γεγονότα πυρκαγιών και εκατόμβης θυμάτων στην Αττική επιβάλλεται, κατά κοινή λογική, η δημιουργία καταλληλότερων υποδομών δασοπυρόσβεσης, ταυτόχρονα με την έγκριση και δημιουργία υποδομών μικρών Υδροηλεκτρικών έργων για την προαγωγή της ενεργειακής αιφορίας και με δαπάνη του εκμεταλλευτή αυτών, όπου βέβαια είναι τεχνικώς εφικτό, χωρίς να περιμένουμε την εύκολη στα λόγια και αδύνατο να πραγματοποιηθεί παντού «**φροντίδα του Κράτους και των αρμοδίων Υπηρεσιών του**». Όλοι οφείλουμε να είμαστε Αλληλέγγυοι και Αλληλοβοηθούμενοι για να υπάρξει άμεσα πρακτικό αποτέλεσμα προστασίας της ζωής και περιουσίας σε συνδυασμό με την Αλληλέγγυα Οικονομία που έχει άμεση ανάγκη ο τόπος μας.

Άμεσα υλοποιήσιμες και εφικτές προτάσεις μας:

Για την εφαρμογή και υλοποίηση των σκοπών της προαναφερθείσας ισχύουσας νομοθεσίας απαιτείται η ίδρυση και δημιουργία **μικρών στην αρχή** σταθμών παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) **μέχρι 50KW έκαστος**, επειδή οι σχετικές εγκρίσεις γίνονται σε τοπικό επίπεδο και από τις αρμόδιες Τοπικές Αρχές **για την ανάπτυξη του κάθε τόπου χωριστά**.

Θέτουμε ως πρώτιστο εφικτό στόχο την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της συγκεκριμένης ορεινής περιοχής Βλάστης-Ναμάτων-Σισανίου και φιλοδοξούμε με την ελπιζόμενη συνεργασία και προώθηση των αιτημάτων μας, υπό των Τοπικών Αρχών, να κάνουμε πρότυπο και παράδειγμα προς μίμηση την ίδια περιοχή, δια της καινοτομικής αξιοποίησής του Υδροδυναμικού της περιοχής αυτής, που κατά τους θερινούς μήνες η υδροηλεκτρική παραγωγή θα είναι μειωμένη, ίσως και μηδαμινή, αλλά θα **εξισορροπείται** από τους πολλούς χειμερινούς μήνες δια του **ετήσιου συμψηφισμού** παραγωγής και κατανάλωσης (νομικό προνόμιο που έχουν οι Ενεργειακές Κοινότητες) και να μπορούμε έτσι να ηλεκτροδοτήσουμε Δημόσιες και Δημοτικές καταναλώσεις, όπως και ιδιωτικές ευάλωτων καταναλωτών και μελών μας, από τις αναξιοποίητες μέχρι τώρα τοπικές ΑΠΕ, προς έμπρακτη και παραδειγματική **Αλληλέγγυα Οικονομία**, υπό παράλληλη δημιουργία αξιόλογης υποδομής δασοπυρόσβεσης σε συνεργασία και καθοδήγηση από τις αρμόδιες αρχές.

- 1) **Πρώτο έργο** και πρώτιστης προτεραιότητας: **Κατασκευή πυροπροστατευτικής δεξαμενής**. Προτείνουμε και ζητούμε από τις αρμόδιες Δασικές και Πυροσβεστικές Υπηρεσίες την μελέτη και

./..

-4-

σχεδιασμό κατάλληλης δεξαμενής **πεντακοσίων τουλάχιστον κυβικών μέτρων νερού** στον πανταχόθεν περιβαλλόμενο από οδούς μικρό και γυμνό λόφο, πάνω από τον οικισμό της Βλάστης, με συντεταγμένες εντοπισμού του κέντρου του $40^{\circ} 27' 09'' - 21^{\circ} 31' 50''$ (νοτίως του εκεί Πρατηρίου Καυσίμων) προς κάλυψη των πυροσβεστικών αναγκών της όλης περιοχής και **με δαπάνες μας**.

Τα χώματα εκσκαφής θα εναποτεθούν περί την υδατοδεξαμενή για την ασφαλή στήριξη και προστασία της, αλλά και της μεμβράνης επικάλυψης του πυθμένα και των τοιχωμάτων, ώστε να επανατοποθετηθούν και πάλι στην αρχική θέση τους, αν και όταν το υποδείξουν οι αρμόδιες υπηρεσίες, για την αποκατάσταση τμήματος του μικρού λόφου.

Οι κρουνοί άμεσου εφοδιασμού των πυροσβεστικών οχημάτων θα είναι υπερυψωμένοι και θα λειτουργούν δια φυσικής ροής, ενώ η τροφοδότηση με καθαρό νερό συνεχούς ροής, η εκκένωση και καθαρισμός της υδατοδεξαμενής, όπως και η εποπτεία και φύλαξή της, θα γίνεται όπως αναφέρεται παρακάτω με ευθύνη μας, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση της εγκρίσεως και ειδικών οδηγιών των αρμοδίων Αρχών, αφού Δημόσια και Κοινής ωφέλειας θα είναι η πυροσβεστική υδατοδεξαμενή αυτή.

Παράλληλα και προς αλληλέγγυο αντιστάθμισμα της προσφοράς αυτής θα ζητήσουμε από την Διοίκηση την παραχώρηση του νοτιότερου υπόλοιπου τμήματος του γυμνού λοφίσκου αυτού για την εγκατάσταση από την Ενεργειακή μας Κοινότητα μικρού φωτοβολταϊκού πάρκου ισχύος μέχρι 100 KW, με παράλληλη εγκατάσταση πειραματικού μικρού σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας από τηγανέλαια και φυσικά έλαια, ισχύος μέχρι 50 KW, δεδομένου ότι ενδείκνυται λειτουργικώς η θέση αυτή και δεν ενοχλεί περιβαλλοντικώς, ούτε και οπτικώς πανταχόθεν.

2) Δεύτερο και συνδεδεμένο με το πρώτο έργο είναι η ίδρυση πολύ μικρού **Υδροηλεκτρικού σταθμού**, τροφοδοσίας του δια νερού συνεχούς ροής εκ των ανεκμετάλλευτων μέχρι τώρα **υπερχειλίσων ύδρευσης** του Κοινοτικού Υδραγωγείου, σε ιδιωτική θέση στο βάθος του ρέματος απορροής από τον οικισμό της Βλάστης, μετά από έγκριση των αρμοδίων Αρχών, ειδικά της Δ/σης Υδάτων και του αρμοδίου Δήμου Εορδαίας.

Αναφέρουμε εδώ ότι υπάρχει υδρευτική γεώτρηση στην Βλάστη που λειτουργεί αυτόματα με ηλεκτρόδια εντολής εκκινήσεώς της όταν αδειάζει η παρακείμενη κεντρική υδατοδεξαμενή.

Η καινοτόμα ιδέα Αλληλέγγυας Οικονομίας και Αυτοπροστασίας είναι ότι η ίδια εντολή, αν και όταν χρειασθεί (εφεδρικώς) και για τυχόν πλήρωση της πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής, θα μεταβιβάζεται ταυτόχρονα και στο υπερκείμενο τελευταίο φρεάτιο ύδρευσης της Βλάστης από την θέση «Προσήλιο» (έναν από τους τρεις κύριους αγωγούς ύδρευσης) και σε ειδική βάνα εκτροπής του 1/2 (μισού) ρέοντος νερού και το οποίο θα οδηγείται στην αμέσως παρακείμενη **πυροσβεστική υδατοδεξαμενή**, ενώ το ηλεκτρικό ρεύμα λειτουργίας της γεώτρησης θα καλύπτεται, σταθερά και ετησίως, από την Ενεργειακή μας Κοινότητα. Η εκτροπή αυτή μπορεί να γίνεται και χειροκίνητα εκεί πάνω για την τροφοδοσία της πυροπροστατευτικής υδατοδεξαμενής, όταν -και ως συνήθως- υπερχειλίζει σταθερά η κάτω κεντρική Υδατοδεξαμενή της Βλάστης.

Ουσία δηλαδή αντί να υπερχειλίζουν επιβαρύνοντας την κεντρική υδατοδεξαμενή ύδρευσης, θα υπερχειλίζουν πριν από αυτήν και κατά ένα μέρος στην πυροσβεστική υδατοδεξαμενή, με επαναφορά τους αν και όταν το απαιτούν οι υδρευτικές ανάγκες του οικισμού της Βλάστης, συνήθως κάποιες θερινές ημέρες αιχμής ετησίως.

Η βέβαιη και σταθερή τροφοδότηση της ίδιας πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής θα γίνεται από άλλες πηγές, σταθερής ροής, πρώτη των οποίων μπορεί να είναι τα ελεύθερα ρέοντα νερά των 4 κρουनों της βρύσης στο παραπάνω εξωκκλήσι με υπόγεια σωλήνωση, δίπλα και κατά μήκος της επαρχιακής οδού, επί αποστάσεως 500 μ. περίπου.

Αυτά τα νερά, που τώρα χάνονται αναξιοποίητα, όπως και άλλα όμοιά τους που θα περιγράψουμε, μπορούν εύκολα να συνενωθούν και να αξιοποιηθούν ως αλληλέγγυο Υδροδυναμικό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και για τον εμπλουτισμό της **επιφανειακής ροής ρεμάτων και ποταμών**.

Δεύτερη εύκολη και σταθερής ροής πηγή τροφοδοσίας της πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής μπορεί να είναι οι νοτίως κοντινές, αλλά χαμηλότερου ύψους, τοπικές πηγές «Σιούτη» και «Κοπάνα», που με

./..

-5-

κατάλληλες ανυψωτικές αντλίες «πράσινης ενέργειας» και φροντίδας μας θα τροφοδοτούν με ένα μέρος της ελεύθερης ροής τους την ίδια πυροσβεστική υδατοδεξαμενή άνωθέν τους και να μετατρέπουν ένα αναξιοποίητο μέρος των νερών τους σε πολλαπλώς χρήσιμο και πολλαπλώς αξιοποιήσιμο ενεργειακά, κοινωνικά και οικονομικά.

Και επειδή κατά την παροιμία «φασούλι με φασούλι, γεμίζει το σακούλι», τρίτη και κάπως «περίπλοκη» δυνατότητα ελεύθερης και ανεξάρτητης από την τέταρτη (εφεδρική και εναλλακτική του εκεί κεντρικού δικτύου ύδρευσης) είναι η επόμενη, πολλαπλών ωφελειών της και αυτή.

Σταθερή τροφοδοσία της ίδιας πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής **μπορεί εύκολα** να γίνει και από την παρακείμενη διέλευση στην παλαιά λιθόστρωτη οδό του αγωγού υδροδοτήσεως τού απέναντι λόφου «Προφήτης Ηλίας», που κατασκευάστηκε επί μεγάλου εδαφικού μήκους και από «βουνό σε βουνό» προ δεκαετιών και όταν οι τεχνολογικές εξελίξεις και η αξιοποίηση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας δεν ήταν ακόμη τοπικά γνωστές.

Και βέβαια η όλως καινοτόμα πρότασή μας αυτή απαιτεί και καινοτόμες αποφάσεις και εγκρίσεις, για την επίτευξη της από τον νόμο επιδιωκόμενης Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, που είναι οι εξής:

-Έγκριση πραγματοποιήσεως μικρής υδρευτικής γεώτρησης στην θέση του εκεί **παραδοσιακού πηγαδιού**, πενήντα περίπου μέτρα ανατολικά του εξωκκλησιού «Προφήτη Ηλία» Βλάστης.

-Αν είναι επιτυχής και η ποιότητα και ποσότητα νερού κριθεί αρμοδίως ικανοποιητική θα τοποθετήσουμε ηλιακή υδραντλία προστατευόμενων φωτοβολταϊκών πάνελ για την αυτόματη τροφοδοσία υγειονομικής υδατοδεξαμενής σε ελαφρώς υπερυψωμένο και εγκεκριμένο αρμοδίως σημείο, που θα είναι επιχωματωμένη και λειτουργική, ώστε να τροφοδοτεί την υπάρχουσα εκεί βρύση και τις υδρευτικές ανάγκες των επισκεπτών και κατασκηνωτών, σύμφωνα με τις εγκρίσεις και οδηγίες της αρμόδιας Υγειονομικής Αρχής.

-Διαφορετικά και ως εναλλακτική λύση μπορεί να επανακαλλιεργηθεί (υδρομάστευση) η πλέον κοντινή και παραδοσιακή πηγή στα βόρεια του ιδίου λόφου και στην θέση «Πηγαδούλι» (Συντεταγμένες: 40°26'56''-21°31'41'') και με δική μας «πράσινη ενέργεια» να υψωθεί, από το υπάρχον δίκτυο μέχρι του πλατώματος του λόφου στην εκεί βρύση.

Αυτή η πηγή και με πλήλιο δίκτυο της ύδρευε κατά το παρελθόν την Νοτιο-Ανατολική γειτονιά της Βλάστης και είναι ιστορική και με μεγάλη τοπική παράδοση.

Τέλος η πρακτικότερη και σίγουρη λύση θα ήταν η ανύψωση από το υπάρχον δίκτυο ανόδου, πόσιμοι ύδατος από το δίκτυο του οικισμού και με δικά μας έξοδα τού κόστους της ενέργειας, ώστε να απελευθερωθεί και μας αποδοθεί το υπάρχον δίκτυο καθόδου μέχρι το βάθος του ρέματος απορροής της λεκάνης του οικισμού της Βλάστης, επειδή θα είναι κοινωνικώς και αλληλέγγυα οικονομικώς πολυχρήσιμο το μεγάλης υψομετρικής διαφοράς (Υδροδυναμικό) δίκτυο αυτό.

Υπό τις καινοτόμες και σύγχρονης τεχνολογίας, εφικτές και μικρού κόστους για μας, προϋποθέσεις αυτές και με έγκριση και αποδοχή της δωρεάς μας αυτής στην τοπική Κοινότητα και Δήμο Εορδαίας, θα πρέπει να απελευθερωθεί το μεγάλης απόστασης και σοβαρού Υδροδυναμικού δίκτυο ύδρευσης του λόφου αυτού, χρησιμοποιούμενο πλέον, πολλαπλώς ωφέλιμα και αλληλέγγυα, πρώτα για τον αυτόνομο ηλεκτροφωτισμό και ηλεκτροπροστασία (αγρίων ζώων και ανθρώπων) της πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής (πλησίον της οποίας διέρχεται ο ίδιος αγωγός) πριν εκχυθεί εντός αυτής (μερικά μόνον watt και χαμηλής τάσης) και μετέπειτα ο ίδιος αγωγός θα χρησιμοποιείται για την μεταφορά της συνεχώς ανανεούμενης και συνεχώς υπερχειλίζουσας πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής στο χαμηλότερο σημείο, που είναι το �έμα, από τον οικισμό της Βλάστης, που θα χρησιμοποιείται επικουρικά για την κίνηση μικρού Υδροηλεκτρικού σταθμού μας δυναμικότητας μέχρι 50 KW, όπως θα αναλυθεί στην συνέχεια και με δεδομένο ότι το «σακούλι» της πυροσβεστικής υδατοδεξαμενής θα γεμίζει συνεχώς από το «φασούλι» τροφοδοσίας κάποιων πηγών που προαναφέραμε.

Έτσι θα είναι και ενεργειακώς χρήσιμη, δηλαδή έμπρακτα Αλληλέγγυα, η πρώτη στην ορεινή περιοχή μας πυροσβεστική Υδατοδεξαμενή και πρότυπο για μίμηση και υλοποίηση της καινοτόμας ιδέας μας σε άλλες περιοχές, κατά κρίση και εκτίμηση όμως από τις αρμόδιες Αρχές.

./..

-6-

Η όλη ιδέα και πρότασή μας θα ολοκληρωθεί με την ελπιζόμενη άδεια συλλογής της σταθερής υπερχειλίσης, κατά 11 μήνες τουλάχιστον ετησίως εκ της κεντρικής υδατοδεξαμενής υδρεύσεως της Βλάστης, ώστε δια του ιδίου υπαρκτού αγωγού καθόδου της υπερχειλίσεως από την πυροσβεστική υδατοδεξαμενή, που διέρχεται κατά σύμπτωση δίπλα από τα υπερχειλίζοντα νερά της κεντρικής υδατοδεξαμενής ύδρευσης της Βλάστης, να οδηγούνται και αυτά δια του ιδίου ή παράλληλου νέου, στον ίδιο και τελικό σταθμό ηλεκτροπαραγωγής μας, όπου διέρχεται δίκτυο της ΔΕΗ.

Αυτή είναι, συνοπτικά, η έμπρακτη υλοποίηση των σκοπών και επιδιώξεων της νομοθεσίας που προαναφέραμε, με καινοτόμες ιδέες και δράσεις, απόλυτο σεβασμό στο περιβάλλον και Αλληλέγγυα Κοινωνική Οικονομία, που μπορεί να υλοποιηθεί άμεσα ακόμη και αν, για οποιονδήποτε λόγο, τελικά δεν εγκριθεί ούτε η προτεινόμενη υδατοδεξαμενή πυροπροστασίας, με τις προτεινόμενες παροχές νερού, επειδή:

Η καινοτόμα Ιδέα μας εδώ είναι να χρησιμοποιήσουμε υπερχειλίζοντα και ανεκμετάλλευτα νερά υδραγωγείων, **όσο και εφόσον ρέουν ελεύθερα αυτά, (τουλάχιστο 11 μήνες ετησίως)** χωρίς να κάνουμε απολύτως καμία νέα εκσκαφή δάσους ή άλλης Δημόσιας ή Ιδιωτικής έκτασης.

Τρόπους αξιοποίησης υπαρκτών δυνατοτήτων χρήσης αναξιοποίητου Υδροδυναμικού ως εναλλακτική και αλληλεγγύως Κοινωνική, Οικονομική και Δημόσια ωφέλεια προτείνουμε, ως άμεσα υλοποιήσιμη καινοτόμα δράση μας, που προβλέπει και επιβάλλει η προαναφερθείσα νομοθεσία και θεωρούμε ότι επιβάλλει και την κατά προτεραιότητα εξέταση και απάντηση επ' αυτών, θετική ή αρνητική.

2) **Η τρίτη καινοτόμα πρότασή μας** είναι εξαιρετικά απλή και διεθνώς εφαρμοζόμενη σε **Υδραγωγεία εκμεταλλεύσιμου Υδροδυναμικού**, χωρίς καμία απολύτως αλλοίωση ή μείωση του πόσιμου νερού και παρέμβαση στο περιβάλλον.

Αναφερόμαστε στα δύο, παράλληλης διαδρομής, δίκτυα ύδρευσης της Βλάστης από το όρος Άσκιο και τα οποία στο χαμηλότερο σημείο διελεύσεώς τους, που είναι ο ποταμός Μύριχος, όπου υπάρχει και το φρεάτιο εκτονώσεως και καθαρισμού τους, έχουν τέτοια και τόση πίεση ώστε «σκοτώνουν άνθρωπο», κατά δήλωση όσων ασχολήθηκαν με την κατασκευή και λειτουργία τους. (Θα ίσχυε το ίδιο και στο βάθος του διελεύσεως του αγωγού υδροδοτήσεως του λόφου «Προφήτης Ηλίας» Βλάστης, όπου η υψομετρική διαφορά είναι περί τα 250μ., αν η ποσότητα και διάμετρος του αγωγού ήταν όπως των δύο αγωγών από Άσκιο).

Εκεί και αμέσως μετά το φρεάτιο εκτονώσεως (συντεταγμένες 40° 26' 23'' - 21° 32' 12'') μετά από τις απαραίτητες εγκρίσεις της Δ/σης Υδάτων και αρμοδίου Δήμου Εορδαίας, ίσως και της Υγειονομικής Υπηρεσίας, αν απαιτείται, τοποθετούμε σε κάθε αγωγό διεθνώς εγκεκριμένο τύπο υδροτουρμπίνας (κοχλίας) παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, κατά τους υπολογισμούς μας μέχρι 20kw και 30KW αντίστοιχα και δηλαδή συνολικά **50KW**. Θα εδράζονται επί μικρής τσιμεντένιας βάσης στην άκρη της εκεί διερχόμενης δασικής οδού και λίγο χαμηλότερα για να μην εμποδίζουν την κυκλοφορία και επί εντελώς γυμνού και ημιβραχύδους εδάφους, με μία μικρή τσιμεντένια στήλη για την τοποθέτηση των μετρητών και την σύνδεση με το δίκτυο ΔΕΗ, που ευρίσκεται σε απόσταση 400 μ. και θα ζητήσουμε την επέκτασή του.

Και εδώ δεν υπάρχει απολύτως καμία χρήση νερού ποταμού, ούτε παρέμβαση στην φύση και θα λειτουργούν κανονικά οι υδραγωγοί μεταφέροντας την ίδια και αναλλοίωτη ποσότητα νερού στην κεντρική υδατοδεξαμενή, από την οποία και υπερχειλίζουν συνεχώς πλην κάποιων ημερών αιχμής μεταξύ 20 Ιουλίου και 20 Αυγούστου ετησίως.

Οι δύο ειδικό αυτοί μικροί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής από τα δύο παράλληλα δίκτυα ύδρευσης, θα λειτουργούν υπό την εποπτεία και ευθύνη μας, χωρίς κανένα άλλο δικαίωμα και αρμοδιότητά μας επί του όλου δικτύου ύδρευσης.

Αντίθετα αλληλέγγυο συμφέρον και υποχρέωσή μας θα είναι η συμβολή και βοήθειά μας για την καλή και σταθερή λειτουργία του δικτύου από των πηγών του μέχρι της κεντρικής υδατοδεξαμενής, που ήδη προσφέρουμε

3) **Η τέταρτη** πρότασή μας έχει ιδιαίτερη τοπική βαρύτητα και θα την αναπτύξουμε με πολλά και άγνωστα, πολυχρήσιμα όμως, στοιχεία και ιστορικά δεδομένα.

./..

-7-

Αφορά βέβαια την ίδρυση σημαντικών μικρών **Υδροηλεκτρικών Έργων** αλλά είναι και αυτή ιδιαίτερα καινοτόμα και συνδυαστική πολλαπλών κοινωνικών και οικονομικών ωφελημάτων, με έμφαση στην **τόνωση και ανάπτυξη τής σπάνιας χλωρίδας και πανίδας του Μύριχου ποταμού** και την **διατήρηση της μοναδικής πολιτιστικής κληρονομιάς που υπάρχει από αιώνες εδώ** και δυστυχώς υποβαθμίζεται και καταστρέφεται, κυρίως λόγω άγνοιας της Ιστορίας και της πολυπλοκότητας παράδοσης του τόπου.

Αρχικά οφείλουμε να δηλώσουμε και να τονίσουμε ότι η ανελλήνιστη και ακατάληπτη λέξη «Μύριχος» (με ύψιλον όμως η ρίζα «Μύρ») είναι εντελώς εσφαλμένη και η ορθή ελληνογραμματικώς και αρχαιοπρεπώς ονομασία του ποταμού αυτού είναι **Μύροχος**, εκ του περιφραστικού ρήματος «χέω μύρα» (άρωμα, ευωδία) όπως και πράγματι χέει μύρα ο ποταμός αυτός μέχρι του οικισμού του Σισανίου εκ των σπανίων αρωματικών φυτών της λεκάνης του, με πρώτα εξ αυτών τον υπερμεγέθη **αγριοδυσόμο** και την χαμηλή, αυτοφυή και σπάνια, **αγριομέντα**, πέραν όλων των άλλων αρωματικών και θεραπευτικών φυτών του, κατά τοπική γνωμάτευση ομάδας Καθηγητών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του ΕΘΙΑΓΕ με επικεφαλής τον διακεκριμένο βοτανολόγο Καθηγητή Θεόδωρο Κουτσό.

Ο φυσικός πλούτος της Βλάστης και ιδιαίτερα του Μύριχου ποταμού, περιγράφονται και αναλύονται σε ειδικό βιβλίο που εκδόθηκε και κυκλοφόρησε το έτος 2014 (διαθέσιμο σε πρώτη ζήτηση) και εξ αυτού αποδεικνύεται ότι ο μοναδικός πλούτος της δεν είναι μόνον τα πολλά και μεγάλα δάση της με την αέναη δημόσια και όχι ιδιωτική ξύλευσή τους, ούτε η κάποτε περίφημη και μεγάλη κτηνοτροφία της, που ήδη εξέλειπε.

Είναι τα πολλά και ζωογόνα νερά της, η σπάνια και πολυπλοκότητα χλωρίδα της, που εξομοιούται με **φαρμακείο της φύσης** και, όπως ήταν και δυστυχώς δεν είναι, η σπάνια και πολυποίκιλη πανίδα της, με ζώα και πτηνά, που δυστυχώς εξαφανίσθηκαν και αυτά επί του Μύριχου ποταμού, με ευθύνη και υποχρέωση όλων μας να φροντίσουμε για την επανεμφάνισή τους, διατηρούντες και συντηρούντες παράλληλα την μεγάλη και μακραίωνη Ιστορική και Πολιτιστική Κληρονομιά μας.

Το ιδιαίτερα Γεωγραφικό, Ιστορικό και Πολιτιστικό μέρος, μοναδικό ίσως στην όλη ευρύτερη περιοχή μας, είναι το ευρέως πλατύ και ευθύτατο άνοιγμα της πολυδασώτατης άνω λεκάνης του ποταμού αυτού, πλην του κρημνώδους κάτω τμήματος προς τον οικισμό του Σισανίου και του βαραθροειδούς σκέλους προς τον οικισμό της Βλάστης.

Στο ανοιχτό, ευθύ και επίπεδο πάνω τμήμα του ιδίου ποταμού αυτού, έζησε και δημιούργησε ο άνθρωπος πολλά αξιοθαύμαστα και επιβιωτικά του έργα, όλα στο δεξιό και προσήλιο τμήμα της ροής του.

Και αυτά δεν ήταν μόνον έργα γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασοκομίας, όπως πολλοί πιστεύουν και περισσότεροι τα αγνοούν και αυτά.

Κυρίως ήταν έργα υψηλής τεχνικής γνώσης, για τις παλαιές εποχές, με πρώτη εξ αυτών την **υδροδυναμική τέχνη** και **αξιοποίηση αυτής με πολλούς τρόπους** προς επίτευξη πολλών και διαφορετικών αγαθών της ζωής, με άφθονη και εντελώς δωρεάν κινητήρια δύναμη, που ήταν και είναι η **πτώση του νερού**, αποκλεισθείσα εύστοχα και ήδη λησμονηθείσα, ως «**λευκός άνθρακας**», κατά τις αρχές του προηγούμενου αιώνα. Και αυτός ο οικολογικά πολυζωογόνος «**λευκός άνθρακας**» είναι και λέγεται σήμερα **ΑΠΕ**, ως πρόγονός του.

Από την χρήση της φυσικής και ανεξάντλητης αυτής πηγής ενέργειας υπήρχε αποτελεσματική προστασία της φύσης και του κλίματος, που σήμερα, κατά θεωρία και με ωραία λόγια υποτίθεται ότι υπηρετούνται, αλλά με καθημερινές πράξεις και δράσεις επαιξάνουμε τις βλάβες.

Και θα αποδείξουμε το ευεργετικότατο για την παρόχθια ζώνη τής λεκάνης αυτής, εκ της ανθρώπινης παρέμβασης, που δημιούργησε επί σειρά αιώνων και την σπάνια πολιτιστική κληρονομιά αλλά και το της ιδιοκτησίας δικαίωμα, που συνεχίζεται κληρονομικά και προστατεύεται πολλαπλώς, αν και όταν εκπληρώνονται και οι αντίστοιχες υποχρεώσεις που δημιουργεί το δικαίωμα αυτό, όπως ορίζει ο νόμος.

Αυτά τα δικαιώματα και για λογαριασμό του τοπικού κοινωνικού συνόλου **ως ιδιαιτερότητα ορεινής περιοχής**, παρακαλούμε να ληφθούν υπόψη από την Διοίκηση στις ρυθμιστικές και κανονιστικές αποφάσεις της, επειδή Ελλάδα δεν είναι μόνον τα Νησιά και οι κάμποι με τις αστικές περιοχές τους.

./..

-8-

Το όλως ιδιαίτερο και χαρακτηριστικό, λοιπόν, γνώρισμα της ευρύτατης και επίπεδης άνω κοίτης του Μύριχου ποταμού είναι οι πολλοί φερτοί ασβεστόλιθοι, οι λείοι λίθοι και η χονδρή άμμος (χαλίκια), που κατά τους θερινούς μήνες «καταπίνουν» υπογείως αλλά και εξατμίζουν την ροή του ποταμού και επιτρέπουν έτσι την δημιουργία **Τοπικού μικροκλίματος** που ευνοεί την ανάπτυξη ιδιαίτερης χλωρίδας και πανίδας επί της ευρείας κοίτης και παροχθίως, με ευωδιάζοντα τα αρωματικά φυτά, γεγονός που φαίνεται ότι δεν διέφυγε της προσοχής των πολύ παλαιών τοπικών κατοίκων δια της εύστοχης ονομασίας ως **Μύροχος**, που αλλοιώθηκε μεταγενέστερα λόγω άγνοιας και μη «επιστάσεως των πραγμάτων» (κατά το Πυθαγόρειο δίδαγμα «*ος επίσταται των ονομάτων, επίσταται και των πραγμάτων*») στο ανελλήνιστο και ακατανόητο «Μύριχος». Δεν είναι και η μοναδική αλλοίωση αρχαίων τοπωνυμίων της περιοχής και συνεπώς απώλεια πολιτιστικής μας κληρονομιάς η οποία **προστατεύεται** από τον νόμο και **δεν καταστρέφεται**, από όσους οφείλουν κατά γνώση και καθήκον να την προστατεύουν.

Πρακτικότερη και πειστικότερη απόδειξη του ιδιαίτερου μικροκλίματος του άνω μεσημβρινού Μύριχου είναι το γεγονός ότι μέχρι την δεκαετία του 1950 ήταν εγκατεστημένα εδώ, μόνιμα χειμώνα-καλοκαίρι, πολλά Μελισσοκομεία σε αρχαϊκού τύπου πλεκτά κοφίνια και μετέπειτα τοπικά χειροποίητων μικρών κυψελών, με «ορεινότερα» του Γιάννη Μιγκιπή, του Κων. Τσιατσιούρα και του πολυτεχνίτη Νικολάκη Δέλλα, όπως και κάτωθι αυτού των αδελφών Ζιώγα, με «νοτιότερο» του Γιαννιώτη στον Υδρόμυλο, που διατηρείται και μέχρι σήμερα, κατά τους θερινούς μήνες, ως ζωντανή απόδειξη του περιγραφόμενου καλού και παραγωγικού παρελθόντος του τόπου αυτού.

Αυτά τα Μελισσοκομεία, πέραν των άλλων προϊόντων τους, παρήγαγαν άφθονο κεριά με αποτέλεσμα να αναδειχθούν περίφημοι τοπικοί **κηροποιοί της Βλάστης επί Τουρκοκρατίας** και πριν από το έτος 1830, με πρώτο αναφερόμενο τον κηροποιοό έμπορο Σαράκο, αργότερα τον Τζιάντζιο, τον Δέλλα, τον Γιαννιώτη και τελευταίο μέχρι την δεκαετία του 1960 τον Στέργιο Σιμιτζή και φροντιστή όλων των Εκκλησιών, Μοναστηριών και εξωκκλησιών της Βλάστης.

Προστατευτέα Ιστορική και Πολιτιστική Κληρονομιά είναι και αυτά, όπως και κυρίως είναι και τα επόμενα:

Μία από τις «λησμονημένες» Ιστορικές και Πολιτιστικές δραστηριότητες που αναπτύχθηκαν στην άνω κοίτη του ιδίου ποταμού ήταν η **Ασβεστοποιία** με κατασκευή στις άκρες της κοίτης περίτεχνων και αξιοθαύμαστων λίθινων εκ της κοίτης «υψικάμινων», τα ερείπια των οποίων θύμιζαν βάσεις και αρχή Ιστορικών Ανεμόμυλων και από μόνες τους αποτελούσαν προστατευόμενα από τον νόμο αρχαιολογικά Μνημεία, χωρίς να απαιτείται έκδοση σχετικής διοικητικής πράξης.

Δυστυχώς όμως χάθηκαν και εξαφανίσθηκαν όλα, αλλά οι παλαιότεροι τα θυμούνται και τα αναπολούν. Τα παθήματα αυτά επιβάλλεται να γίνουν μαθήματα για την αποφυγή νέων απωλειών της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ειδικά κατά την αδειοδότηση ενεργειακών σταθμών ή άλλων δραστηριοτήτων.

Το ίδιο συνέβη και με τους περισσότερους Υδρόμυλους, Υδροτριβεία, Μπατάνια (ορθό Πατάνες από το αρχαιοελληνικό ρήμα «πατάσσω»=χτυπάω) κ.λπ, ενώ ήδη απειλούνται, κυρίως από την εμπορική δραστηριότητα Υδροηλεκτρισμού και όσα απέμειναν ως αρχαιολογικά κειμήλια, όπως θα εξηγήσουμε στην συνέχεια.

Εδώ λοιπόν και στην ευρύτατη ανοιχτή και επίπεδη άνω κοίτη του Μύριχου ποταμού, άγνωστο πριν από πόσους αιώνες, ιδρύθηκαν και λειτούργησαν μέχρι την Γερμανική Κατοχή, σειρά αλληπάλληλων και αλληλοδιάδοχων Υδρόμυλων και Υδροτριβείων, που κατά θαυμαστό και αξιοπερίεργο τρόπο λειτουργούσαν **και τους θερινούς μήνες**, χωρίς να ρέει στην κοίτη του ποταμού ικανή ποσότητα νερού για την κίνησή τους.

Το «θαύμα» τεχνικής, ικανότητας και ευφυΐας των παλαιών Μυλωθρών, πρώτος των οποίων υπήρξε ο πολυμήχανος Σιάλας, οφείλεται στην τοπική ιδιαιτερότητα της άνω κοίτης του ποταμού που ούτε αξιόλογο υδροδυναμικό έχει η επίπεδη κοίτη αυτή και ούτε ικανή ροή κατά τους θερινούς μήνες. Πώς λοιπόν μπορούσαν οι τότε Μυλωθροί και άλεθαν, είχαν ενέργεια δηλαδή και κατά τους μήνες αυτούς; Και πως πότιζαν τα πολλά χωράφια τους στο δεξιό (μεσημβρινό) παρόχθιο τμήμα της άνω κοίτης και η οποία δεν είχε αξιόλογη ροή νερού, όπως δεν έχει και σήμερα;

./..

-9-

Το «μαγικό μυστικό», που θέλουμε να διασώσουμε δια σύγχρονης αξιοποίησής του, το γνώριζαν μόνον οι Μυλωθροί της άνω κοίτης και όσοι είχαν αρδευόμενα κτήματα στην ίδια περιοχή, υπό συνεχή σύγκρουση, των πρώτων με τους δεύτερους, κατά τους δύο μήνες λειψυδρίας, σημερινό περίπου Αύγουστο και Σεπτέμβριο, αλλά κατά τους παλαιούς Μυλωθρούς που τηρούσαν και χρησιμοποιούσαν τις αρχαίες **Μακεδονικές ονομασίες των μηνών**, ήταν από τα μέσα του μηνός **Λώου** (10^{ος} μήνας και ο καλύτερός τους ως «βέλτιστος»), όλου του επόμενου μήνα τους **Γορπιαίου** (11^{ος} και «γρήγορα φεύγων ως γοργώπις»), μέχρι τα μέσα του δωδέκατου και τελευταίου μήνα τους **Υπερβερεταίου** (τέλος έτους και Εποχής) που ήταν περίπου το σημερινό μας πρώτο 15ήμερο του Σεπτεμβρίου.

Πολυχρήσιμα ιστορικά, πολιτιστικά και κυρίως εθνικά είναι και αυτά ιδίως κατά τις σημερινές γεωπολιτικές και παγκόσμιες οικονομικές εξελίξεις ως προερχόμενα από τον, ελληνοπρεπώς, **Μύροχο** ποταμό της εδώ **Μακεδονίας μας**.

Η ερμηνεία και επεξήγηση που ακολουθεί, πέραν της Ιστορικότητάς της, είναι χρήσιμη και πολυδιδασκτική, ιδιαίτερα για την αξιοποίηση του υπάρχοντος, αλλά διεσπαρμένου, Υδροδυναμικού.

Ο Μύριχος ποταμός και στο άνω αρχικό σκέλος του, χωρίζεται σε δύο διακλαδώσεις, εκ των οποίων η δεξιά, κατά την ροή του (που φαίνονται στο αριστερό της φωτογραφίας στο κάτω μέρος του παρόντος εντύπου) δεν έχει αξιόλογες πηγές και δεν έχει ροή κατά τους θερινούς μήνες, ενώ η αριστερή είχε πάντα αξιόλογη ροή αλλά μειώθηκε σοβαρά από υδρομαστεύσεις των πηγών και πολλών αγωγών ύδρευσης διάφορων οικισμών. Μία, σταθερής ροής πηγή και μνημείο Ιστορικής Κληρονομιάς με την ονομασία «Βασιλικιά», έμεινε ελεύθερη και σε αυτήν κυρίως οφείλεται η συνεχής ροή του σκέλους αυτού (μέσο της ίδιας φωτογραφίας) μέχρι την συμβολή του με το άλλο σκέλος και στην συνέχεια η μία πλέον ανοιχτή και ευθύγραμμη κοίτη των ασβεστόλιθων και χαλικιών «απορροφά» και μειώνει μέχρι εξαφανισμού την επιφανειακή ροή κατά τους θερινούς μήνες. Αυτός και ο λόγος της δημιουργίας πολλών ποτιστρών κοπαδιών της κτηνοτροφίας κατά το παρελθόν σε υψηλότερες περιοχές και από γύρω τοπικές πηγές.

Ο πρώτος Μυλωθρός (Σιάλας) είχε κατασκευάσει την υδροληψία του ανοιχτού υδραύλακά του στην συμβολή των δύο γεωφυσικών κλάδων του ποταμού, όπου συμβάλλει και ένα κάθετο ρέμα της βόρειας πλαγιάς και τοποθεσίας του «Προσήλιου», σταθερής ροής και κατά τους θερινούς μήνες και με ένα άλλο, αμέσως προηγούμενο κάθετο ρέμα από την ίδια τοποθεσία του «Προσήλιου», σταθερής ροής και αυτό.

Δηλαδή και στην ουσία, (εδώ υπάρχει η άγνωστη τεχνική και ευφυΐα των παλαιών Μυλωθρών) κατά **τους θερινούς μήνες**, η κίνηση και λειτουργία του πρώτου Υδρόμυλου στον άνω Μύριχο ποταμό, (εκτός του ρέματος και πηγής της «Βασιλικιάς»), γινόταν από κάθετα προς την κοίτη του ποταμού σταθερής ροής ρέματα και όχι από **αυτόν καθ' εαυτόν τον ποταμό**.

Αυτή η τεχνική «λεπτομέρεια» ήταν ουσιώδης και πολυχρήσιμη, για όλους τους μετέπειτα Υδρόμυλους και αρδεύσεις της δεξιάς παρόχθιας ζώνης, επειδή «συλλαμβάνονταν» αξιόλογη ποσότητα νερών **πριν αυτά εκχυθούν και εξαφανισθούν υπογείως** στην πετρώδη και αμμοχαλικώδη μακρά κοίτη του ποταμού κατά τους θερινούς μήνες.

Έτσι είχε «**ενέργεια**» η Βλάστη και λειτουργούσε πέντε αλληλοδιάδοχους Υδρόμυλους στην άνω κοίτη του Μύριχου και κατά τους θερινούς μήνες και έτσι δημιουργούσε το τοπικό και πολυωφέλιμο μικροκλίμα, που προαναφέραμε.

Το θέμα που περιγράφουμε εδώ είναι άξιο μελέτης και σπουδής από ειδικούς Επιστήμονες και Πανεπιστήμια, επειδή το «σπούδασαν» στην πράξη και για τις ανάγκες επιβίωσης του ανθρώπου πολλά ικανά και αξιοθαύμαστα πνεύματα, πολλούς αιώνες πριν, με τις δικές τους διαπιστώσεις και έμπρακτες χρήσεις της εμπειρίας τους προς όφελος των ιδίων, του κοινωνικού συνόλου και της ζωογόνου φύσης.

Πράγματι η «λεπτομέρεια» αυτή, εκ της πολλών αιώνων εμπειρίας των πολυμήχανων Μυλωθρών, θα μας φανεί εξαιρετικά χρήσιμη για την σωστή και πλήρη αξιοποίηση του υπάρχοντος, αλλά διασπαρμένου **Υδροδυναμικού**, που «χάνεται» στην αμμοχαλικώδη κοίτη και έτσι δεν είναι εκμεταλλεύσιμο ενεργειακά εντός αυτής.

Αυτός είναι και ο λόγος της μακρηγορίας μας στην οποία προσθέτουμε την εξαιρετικά χρήσιμη περιβαλλοντικά πληροφορία ότι οι παλαιοί τύπου απλές υδροληψίες, με πέτρες και ξύλα, που συχνά τις

./..

-10-

παρέσυρε ο ποταμός και επανεπισκευάζονταν πάλι πρόχειρα και απλά, ήταν κατά πολύ περισσότερο **οικολογικής ροής** από τα σημερινά προβλεπόμενα, με ουσιοδέστατη προσφορά, τόνωση και δημιουργία πράσινου περιβάλλοντος από τους ανοιχτούς και χωμάτινους, σκαλιστούς σε βράχους και πάνω σε λίθινους τοίχους ή ξύλινες κάνουλες, από την συνεχή διαρροή νερών καθ' όλη την διαδρομή τους και κατά μήκος του ποταμού, η δεξιά πλευρά του οποίου ήταν πάντα καταπράσινη, καλλιεργούμενη και αρδευόμενη, ενώ η αριστερή του ήταν και είναι δασώδης με ελάχιστους μικρούς αγρούς και τότε αρδευόμενη και αυτή με ξύλινες κάνουλες μεταφοράς νερού απέναντι από τους υδραύλακες των Υδρόμυλων και ποτέ από την κοίτη.

Απόδειξη και αυτών είναι το γεγονός, που είναι αποτυπωμένο εδαφικώς και ευχερώς διαπιστώσιμο, ότι τα ρέοντα νερά από τον προηγούμενο Υδρόμυλο, παραλαμβάνονταν δια μακρινών ανοιχτών Υδραύλακων από τον επόμενο και έτσι η κοίτη του ποταμού και η παρόχθια πλευρά του μέχρι το δημιουργούμενο ύψος του Υδραύλακα, τροφοδοτούνταν συνεχώς με διαρρέοντα νερά και ήταν πάντα οικολογικότερες με έντονη παρουσία της ορεινής χλωρίδας και πανίδας στις ζώνες αυτές, που δυστυχώς χάθηκαν, πλην του ενός διασωθέντα Υδρόμυλου και αρδευόμενου κτήματός του.

Έτσι και μετά τον πρώτο Υδρόμυλο Σιάλα, στον άνω Μύριχο, ακολουθούσε ως δεύτερος ο Υδρόμυλος Μούρα (διασώζονται τα ερείπιά του) και τρίτος ακολουθούσε αμέσως ο Υδρόμυλος Δερβίση, που αποξηλώθηκε και εξαφανίστηκε πλήρως από την εκεί διάνοιξη τριών δασικών οδών και διελεύσεως των παράλληλων αγωγών υδρεύσεως της Βλάστης, που προαναφέραμε στην προηγούμενη πρότασή μας.

Αμέσως μετά ακολουθούσε η υδροληψία του τέταρτου Υδρόμυλου Γιαννιώτη που είναι και ο μοναδικός διασωθείς μετά την Γερμανική Κατοχή, πυρποληθείς το έτος 1949 και επισκευασθείς πρόχειρα για την συνέχιση της λειτουργίας του κατά το έτος 1950, πλήρως τώρα επισκευασμένος και σε λειτουργία, με την παραδοσιακή Νεροτριβή του (Υδροτριβείο) και των **αυτοσχέδιων υδροηλεκτρικών του**, από το **έτος 1928**, ως πρώτος διδάξας και την τεχνική **ηλεκτρικής εκμεταλλεύσεως** του «λευκού άνθρακα», πριν ακόμη ιδρυθούν τα μεγάλα και γνωστά υδροηλεκτρικά εργοστάσια και πριν γίνει γνωστή και ευρεία χρήση του αγαθού του ηλεκτρισμού.

Προστατευόμενη πολιτιστική κληρονομιά πρέπει να είναι και η άγνωστη Υδροηλεκτρική παραγωγή της Βλάστης-Σισανίου, που κατά την Γερμανική Κατοχή την χρησιμοποίησαν ευρύτατα για τις φορτίσεις μπαταριών ασυρμάτων και ραδιοφώνων αγωνιστές της Αντίστασης και τοπικοί κάτοχοι σπάνιων τότε ραδιοφώνων, που ήταν και η μοναδική πηγή ενημέρωσης επί των παγκόσμιων εξελίξεων, οφειλόμενη στην τοπική αξιοποίηση του υπάρχοντος Υδροδυναμικού με τα τότε απλά και παλαιάς τεχνολογίας μέσα, πλην όμως **πρωτοποριακά και μοναδικά τότε**, επειδή ο Υδρόμυλος Γιαννιώτη αρχικά και μετέπειτα το μεγάλο συγκρότημα Υδρόμυλων Τώνια προς το Σισάνι ήταν και τα μοναδικά ηλεκτροφωτιζόμενα κτίσματα από τις τότε άγνωστες ως έννοια ΑΠΕ και **δηλαδή την ηλεκτρική ενέργεια από την πτώση νερού στον Μύριχο ποταμό**.

Αυτά δηλώνουν και σημαίνουν ότι δεν θα πρέπει να επιτραπεί να έρθουν τώρα άλλοι και ξένοι κερδοσκόποι στον τόπο μας για να κάνουν αυτοί χρήση του υπάρχοντος υδροδυναμικού του τόπου μας και το οποίο το έκαναν χρήση, πριν από αιώνες και μέχρι πρόσφατα, τοπικοί επαγγελματίες προς όφελος των ιδίων, του τοπικού κοινωνικού συνόλου και της ζωογόνας φύσης τους. Θα είναι άδικο για την τοπική κοινωνία και οικονομία της, έστω και αν θεωρηθεί νόμιμο.

Αποδεδειγμένα και βεβαιωμένα, λοιπόν, **προηγήθηκε στον τομέα της Υδροδυναμικής αξιοποίησης για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας η Βλάστη**, με την αποθήκευση σε μπαταρίες και την χρήση της αλλού, από ασυρμάτους και ραδιόφωνα, μέχρι ηλεκτροφωτισμό κατοικιών με μπαταρίες σε αρχοντικά της.

Όλα αυτά είναι και συνθέτουν ένα κεκτημένο δικαίωμα τεχνικής πρωτοπορίας στην ηλεκτρική ενέργεια που ούτε μπορεί να αγνοηθεί και ούτε –το ουσιοδέστερο- να μην **συνεχισθεί**, με τις τεχνολογικές εξελίξεις, προς όφελος του γύρω τόπου και των λίγων εναπομεινάντων κατοίκων του, που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και οι οποίοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για τις Ενεργειακές Κοινότητες, δικαιούνται ιδιαίτερης φροντίδας και στηριξέως τους από τις ίδιες στα πλαίσια της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας.

./..

-11-

Και για να το πράξει αυτό, όπως οφείλει, η Ενεργειακή μας Κοινότητα **πρώτιστα πρέπει να έχει δική της παραγωγή Ενέργειας**, για να έχει και την δυνατότητα τοπικής παροχής της.

Κατά συνέπεια, όλες οι προαναφερθείσες διδαχές επί της Τοπικής Ιστορίας και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, πρέπει και επιβάλλεται, όχι μόνον να διασωθούν δια της αξιοποίησης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, αλλά και να προβληθούν, δια έμπρακτης διδαχής των, επειδή αυτές βοήθησαν και προστάτευσαν αποτελεσματικά την τοπική φύση δια της ανθρώπινης παρέμβασης και αυτές είχαν δημιουργήσει αρδευόμενο πρόσθετο πράσινο κατά μήκος της άνω κοίτης του ποταμού, δημιουργώντας ευνοϊκό μικροκλίμα ανάπτυξης και ενισχυμένης χλωρίδας και πανίδας, όπως ακριβώς προβλέπει την περίπτωση αυτή η Υπουργική Απόφαση υπ' αριθμ. 43504/2005 (ΦΕΚ 1784/20-12-2005) για τις κατηγορίες αλλά και αδειών χρήσης νερού (παράρτημα Ι, 4.5 «*Λοιπές χρήσεις νερού που εξυπηρετούν ενεργειακά έργα*», «*προστασία οικοσυστημάτων*» και όπως θα κρίνουν οι καθ' ύλην αρμόδιοι για τον χαρακτηρισμό και ένταξη των αιτημάτων μας, όπως τα περιγράφουμε και όπως μπορούν να διαπιστωθούν επιτόπου δι' αυτοψίας.

Αμέσως μετά ακολουθούσε ως πέμπτος ο Υδρόμυλος Αίσωφου (διασώζονται τα ερείπιά του) και έβδομος της περιοχής του άνω Μύριχου ακολουθούσε ο Υδρόμυλος Ζησιού (διασώζονται επίσης τα ερείπιά του και τα κτήματά του), με τις περίφημες επί αιώνες κυδωνιές του και τα πολλά καλλιεργούμενα δένδρα του, γνωστά στους παλαιούς και τότε διερχόμενους από και προς Νάματα ως «ο παράδεισος Ζησιού».

Και αυτά αποτελούν Πολιτιστική Κληρονομιά, διατηρητέα αρμοδίως.

Παράλληλα και στο μικρό σκέλος του ρέματος από τον οικισμό της Βλάστης λειτουργούσαν άλλοι δύο Υδρόμυλοι, κατά τους **χειμερινούς μόνον μήνες** και των οποίων τα ερείπια και κτήματά τους επίσης διασώζονται. Πρώτος ήταν του ιδίου και προαναφερθέντα Μυλωθρού Γιαννιώτη και δεύτερος του επίσης προαναφερθέντα Μυλωθρού Αίσωφου, όλων των προαναφερθέντων περίφημων Μυλωθρών (ιδιοκτητών) και όχι Μυλωνάδων (υπαλλήλων, μισθωτών ή εργαζομένων σε Μύλο, κατά την ελληνική Γραμματεία) κατοίκων της Βλάστης και η οποία τους ανάδειξε πατροπαράδοτα, επειδή η ίδια, ως τόπος και περιοχή της αρχαίας Μακεδονικής πόλεως Σισανουπόλεως, κατοικήθηκε από πνεύματα υψηλού επιπέδου γνώσης του αρχαιοελληνικού πολιτισμού και της αρχαιοελληνικής γλώσσας, που κατείχαν και χρησιμοποιούσαν πρώτιστα οι Μυλωθροί του Μύροχου ποταμού.

Απόγονοι αυτών των Μυλωθρών υπάρχουν ακόμη πολλοί και πέντε εξ αυτών είναι ιδρυτικά μέλη της Ενεργειακής μας Κοινότητας, οπότε αιτιολογείται και η ιδιαίτερη ευαισθησία μας για την προστασία της Τοπικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς μας μέσω των υδροηλεκτρικών σταθμών στην περιοχή του ιδίου ποταμού. Αυτοί οι σταθμοί όχι μόνον πρέπει να είναι ιδιαίτερος φιλικός προς το περιβάλλον, αλλά και να υποβοηθήσουν στην επαναφορά του ευνοϊκού για την χλωρίδα και πανίδα προϋπάρχοντος ιδιαίτερου μικροκλίματος.

Από την παραπάνω εξιστόρηση λειτουργίας εννέα (9) συνολικά Υδρόμυλων (από το έτος 1926 προστέθηκε και ένας σύγχρονος τότε γκαζόμυλος) προκύπτει ότι όλοι λειτουργούσαν κυρίως από τα παράπλευρα ρέοντα, βόρεια και υπερυψωμένα ρέματα, δηλαδή «παραποτάμους» του παραπόταμου Μύριχου και όχι από την επίπεδη και ευρεία κοίτη του ποταμού, που κατά τους θερινούς μήνες «έκρυβε» την άφθονη και επιφανειακή κατά τους υπόλοιπους μήνες ροή του και που ήταν τεχνικά αδύνατο να «συλληφθεί» η υπόγεια και εξαμιζόμενη ροή της άνω λεκάνης.

Έτσι και αναγκαστικά ακολουθούσαν, παράλληλα και πάντα μεσημβρινά, την επίπεδη κοίτη και με μεγάλο μήκος δύσκολους υδραύλακες προσπαθούσαν να δημιουργήσουν μικρού και μέχρι 10μ. **Υδροδυναμικό κίνησης**. Αυτό το **τεχνητό Υδροδυναμικό** το πέτυχαν όλοι και το **αξιοποίησαν επί αιώνες**.

Κεκτημένη τοπική πηγή πλούτου είναι και αυτό το επίτευγμα, χαραγμένο με τοπικό ανθρώπινο κόπο και παρέμβαση σε βράχους και λίθους στον παρόχθιο μεσημβρινό Μύριχο ποταμό, οπότε για οικονομικούς και κυρίως οικολογικούς λόγους επιβάλλεται η συνέχιση του κεκτημένου επιτεύγματος αυτού και πάλι επιτοπίως δια μικρών Υδροηλεκτρικών σταθμών προς κοινωνικό και αλληλέγγυα οικονομικό όφελος του τόπου.

./..

-12-

Με κάποια ήπια, δυνατή και αδειοδοτούμενη περιβαλλοντικά, ενίσχυση του πατροπαράδοτου αυτού Υδροδυναμικού από τα κάθετα ρέματα στον άνω Μύριχο και οπωσδήποτε κάποια ήπια και αδειοδοτητά περιβαλλοντικώς επέκταση παραδοσιακού αύλακα στον προνομιούχο από πλευράς όγκου ροής κάτω Μύριχο και προ του Σισανίου, προς συνδυασμό και επίτευξη πάλι του «τερπνού μετά του ωφελίμου» που είχαν επιτύχει οι πρόγονοί μας.

Σχετικά τώρα με τον κάτω Μύριχο, αναφέρουμε ότι το πλέον ευνοημένο όλων, αλλά σε κακοτράχαλη και δύσβατη τοποθεσία, δέκατο και πολυσύνθετο συγκρότημα Υδρόμυλων, Υδροτριβείων και Μπατανιών, ήταν των αδελφών Τώνια της Βλάστης, στους νότιους και χαμηλούς πρόποδες του λόφου «Προφήτης Ηλίας» Βλάστης και αποστάσεώς του περί τα 1300μ. από τον οικισμό Σισανίου, **με διασωζόμενα τα ερείπιά του** και ειδικά τον έναν και μικρού μήκους, αλλά ευρύτατο, **υδραύλακά του** επί λίθων και γκρεμών.

Σημειώνουμε ότι αμέσως πριν από το σημείο Υδροληψίας του Συγκροτήματος Τώνια και επί κάθετων γρανιτένιων βράχων, με γρανιτένια και την κοίτη του ποταμού λίγο πριν την συμβολή με άλλο νότιο πλέον ρέμα από την περιοχή Ναμάτων (τοποθεσία «Ασπρόχωμα» και «Σανιδάδες»), υπάρχει ο μοναδικός **καταρράκτης** του όλου ποταμού και περιοχής, η οποία από την πτώση των νερών του δημιουργεί αιωνίως και μικρή λιμνούλα, τύπου στρογγυλής πισίνας, που κατά το παρελθόν ήταν περίφημο «**κολυμβητήριο**» για τους νέους των τριών Κοινοτήτων, με μακραίωνη Ιστορία και Παράδοσή του ως «Βυρό Καραπιστόλα», από πνιγμό σε αυτό κάποιου κολυμβητή. Ο καταρράκτης αυτός είναι και το τελευταίο απροσπέλαστο φράγμα ανόδου φαριών και αυτός υποθέτουμε ότι είναι ο λόγος παντελούς απουσίας των από τον άνω Μύριχο.

Αντίθετα ήταν αναπτυσσόμενη ιδιαίτερη χλωρίδα και πανίδα στην εδώ περιγραφόμενη περιοχή με κύριο γνώρισμα τα αγριοπερίστερα και πετροχελιδόνια να φωλιάζουν στους κάθετους και απροσέγγιστους βράχους, αλλά και με μοναδικά αιωνόβια αυτοφυή δένδρα φλαμουριάς στα οποία φώλιαζαν κάθε είδους άλλα άγρια πτηνά και μελλισσομήνη, μέχρι τις πρόσφατες δεκαετίες.

Οι δύο «Νεροτριβές» του συγκροτήματος αυτού λειτούργησαν μέχρι την δεκαετία του **1960** από τον ιδιοκτήτη αυτών **Μενέλαο Τώνια** και περιήλθαν στους νόμιμους κληρονόμους, με την υπόλοιπη γύρω ιδιοκτησία του, όπως περιγράφεται στα κληρονομικά έγγραφα που μας παρέδωσαν οι κληρονόμοι, (μέρος των οποίων είναι και ιδρυτικά μέλη της Ενεργειακής μας Κοινότητας), με δήλωσή τους ότι θα μας παράσχουν κάθε σχετική εξουσιοδότηση για την αλληλέγγυα κοινωνική αξιοποίηση και χρήση της υποδομής αυτών για ήπιας μορφής και οικολογική μέχρι το κτήμα τους, που διεκδικούν, ηλεκτροπαραγωγή και η οποία δεν θα θίγει τα κληρονομικά δικαιώματά τους, αν και όταν τα ασκήσουν έναντι του Δημοσίου, όπου και περιήλθαν κατά τις ισχύουσες διατάξεις νόμων.

Μετά το περίφημο συγκρότημα Τώνια, όπου επίσης υπήρχε αυτοσχέδια ηλεκτροπαραγωγή από τον Μυλωθρό **Θωμά Τώνια**, ακολουθούσε σειρά άλλων Υδρόμυλων, Υδροτριβείων και Μπατανιών κατοίκων του Σισανίου, με διασωζόμενο και υπαρκτό Υδραύλακα που κινούσε το συγκρότημα **Θεοχάρη**, με «ζωντανά» τα κτίρια και τις υποδομές δύο Υδροτριβείων και ενός Υδρόμυλου, που κατά αναρτημένη στο Διαδίκτυο Διαδακτορική Διατριβή της Αναστασίας Βαλαβανίδου, Αρχιτέκτονος της Πολυτεχνικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, με τίτλο «Οι Υδρόμυλοι της Μακεδονίας» (Θεσσαλονίκη 2008), το Υδροτριβείο Σιδέρη Θεοχάρη «**λειτούργουσε μέχρι το 2008**» και με παράθεση φωτογραφιών, όπως περιγραφή και σειρά φωτογραφιών του Υδρόμυλου Γιαννιώτη, παραθέτει η ίδια (σελ. 207-208), από όλους τους ήδη από μας περιγραφέντες Υδρόμυλους του Άνω και Κάτω Μύριχου (μέχρι του Σισανίου).

Ειδικοί και αρμόδιοι Επιστήμονες βεβαιώνουν, συνεπώς, όσα περιγράφουμε και εξιστορούμε.

Κατόπιν και όλων αυτών συνοψίζουμε και παραθέτουμε την συνολική και ουσιώδη πρότασή μας:

Αν ληφθεί υπόψη η όλη περιγραφείσα Ιστορική και Πολιτιστική κληρονομιά της συγκεκριμένης περιοχής, πιστεύουμε ότι είναι αδύνατη από την ισχύουσα νομοθεσία η έγκριση και παροχή αδειας εκσκαφών στις θέσεις των παλαιών Υδρόμυλων και Υδροτριβείων για την εγκατάσταση μεγάλων αγωγών μεταφοράς ύδατος από την λεκάνη του Μύροχου ποταμού προς κίνηση μεγάλων Υδροτουρμπινών, της τάξεως των 800 περίπου KW, όπως είδαμε αναρτημένο σχέδιο Υδροηλεκτρικού Έργου κάποιας ιδιωτικής Εταιρίας, **με σημείο Υδροληψίας περί τον υπαρκτό και διαπιστώσιμο** επί του βραχώδους κρημνού και

./..

-13-

κατασκευής του πριν από αιώνες, Υδραύλακα του Συγκροτήματος Τώνια και σημείο θέσεως μελλοντικού εργοστασίου Ηλεκτροπαραγωγικής κάπου περί το υπαρκτό σήμερα Συγκρότημα Θεοχάρη, προ του Σισανίου.

Σε επίσκεψή μας τοπικά μας εξήγησε ο σημερινός κατά 50% (όπως μας δήλωσε) **ιδιοκτήτης Σιδέρης Θεοχάρης**, κάτοικος Σισανίου, ότι ουδέν γνωρίζει περί σχεδιαζόμενου Υδροηλεκτρικού Έργου και θα επιθυμούσε να επαναλειτουργήσει το Υδροτριβείο του παππού του Σιδέρη Θεοχάρη για ιστορικούς και πολιτιστικούς λόγους, αν είχε και την οικονομική ευχέρεια για όλες τις προβλεπόμενες διαδικασίες και ότι δεν **παραιτούνται των δικαιωμάτων τους**. Μας ανέφερε επίσης την όλως σημαντική ιδιαιτερότητα ότι **είναι κοινόχρηστη η χρήση** του ίδιου Υδραύλακά τους και είναι κατοχυρωμένη με **Δικαστική Απόφαση** και για **άρδευση των πέραν του Υδροτριβείου των καλλιεργούμενων χωραφιών άλλων ιδιοκτητών στην βόρεια περιοχή Σισανίου**.

Κατόπιν αυτών και μόνον των στοιχείων πιστεύουμε ότι ο τελευταίος παραδοσιακός Υδραύλακας αυτός πρέπει να διατηρηθεί ανεμπόδιστος τόσο προς μελλοντική αξιοποίησή του από τους δικαιούχους κληρονόμους όσο και ευρύτερα κοινωνικά και αλληλέγγυα οικονομικά από τους αγρότες κατοίκους Σισανίου και οι οποίοι είναι εξίσου ευαίσθητοι για την όλη και μεγάλη Ιστορική και Πολιτιστική Κληρονομιά εκ της αρχαίας Μακεδονίας και **Αλειφούσης Πόλεως τους Σισανουπόλεως**, με διασωσμένα ευρήματα και εντοιχισμένη αρχαία μαρμάρινη Επιγραφή στην Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Καταλήγοντας θεωρούμε ότι αξιοποιητέος υδροδυναμικά μπορεί να είναι μόνον ο παραδοσιακός **Υδραύλακας Τώνια** και με αυτόνομο δικαίωμα των Κληρονόμων αυτού, αν και όταν αναγνωρισθεί νόμιμα έναντι του Δημοσίου, να την κάνουν και πάλι χρήση.

Μέχρι τότε όμως και επειδή προβλέπεται και επιβάλλεται η αξιοποίηση **κάθε υπάρχοντος Υδροδυναμικού** για την αντιμετώπιση της **ενεργειακής ένδειας**, όπως ακριβώς αναφέρει ο νόμος για τις Ενεργειακές Κοινότητες και συγκεκριμένα για την υποστήριξη φτωχών ατόμων και οικογενειών που έχουν άμεση ανάγκη την ενέργεια για την επιβίωσή τους, ζητούμε από την Διοίκηση τού τόπου μας, να εγκρίνει την επιβεβλημένη ακόλουθη πρότασή μας:

Να χορηγηθεί στην Ενεργειακή μας Κοινότητα, νόμιμη και συνδυαστική εκ των πραγμάτων (καινοτόμα) άδεια χρήσης νερού, προς παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, δια πολύ μικρών Σταθμών Παραγωγής, με κύρια χρήση των υπαρκτών και παραδοσιακών Υδραύλακων στην άνω και κάτω λεκάνη του Μύριχου ποταμού, δεδομένου ότι από των πηγών του μέχρι τον οικισμό του Σισανίου **δεν υπάρχει σήμερα κανένα άλλο σημείο Υδροληψίας ή χρήσεως νερού**, πλην του προαναφερθέντα Υδρόμυλου Γιαννιώτη.

Χρήση μόνον θα έχει η Ενεργειακή Κοινότητά μας, χωρίς καμία απολύτως ανάμειξη και σχέση με το **υφιστάμενο ιδιοκτησιακό καθεστώς**, που αν κρίνουμε από τους μερικώς κυρωμένους και αναρτημένους δασικούς χάρτες, μόνον το κτήμα του Υδρόμυλου Γιαννιώτη και του αμέσως επόμενου αυτού του Αίσιωφου, στον Μύριχο, κρίθηκαν ως μη δασικές εκτάσεις και επομένως όλοι οι άλλοι τέως Υδρόμυλοι θεωρούνται πλέον ως **Δημόσιες δασικές εκτάσεις**. Επομένως το αίτημά μας είναι νόμιμο και το επιβάλλει η **αλληλέγγυα οικονομία**, που με **δράσεις και έργα** οφείλουμε να υπηρετήσουμε και να διδάξουμε ως η πρώτη στην Περιφέρεια Δυτ.Μακεδονίας Ενεργειακή Κοινότητα.

Αν η Διοίκηση εγκρίνει την καινοτόμα και περιβαλλοντικώς ενδεδειγμένη χρήση των παραδοσιακών Υδραύλακων στην παρόχθια κοίτη του Μύριχου και όπως αναλυτικά την περιγράψαμε, τότε θα επιτύχουμε το εξής εναρκτήριο, πολυδιδασκτικό και αλληλέγγυο οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά, πολύτιμο έργο:

- 1) Ενίσχυση και διασφάλιση της συνεχούς λειτουργίας του πρώτου μικρού Υδροηλεκτρικού σταθμού μας των 20 KW, που προαναφέραμε στα σημεία ένα και δύο των προτάσεών μας, δια της επαναλειτουργίας του μικρού Υδραύλακα, του πρώτου παραδοσιακού Υδρόμυλου στο ρέμα αμέσως έξω από τον οικισμό της Βλάστης και παραπλεύρως του υπάρχοντως εκεί δικτύου ΔΕΗ. Συνολικά δηλαδή ο πρώτος Υδροηλεκτρικός σταθμός θα αποδίδει σταθερά μέχρι **50KW**.
- 2) Παραδοσιακά και στο ίδιο ρέμα προς τον Μύριχο ποταμό υπήρχαν πολλές και αλληλοδιάδοχες

./..

-14-

υδροληψίες με κυριότερη και μεγαλύτερη του υδραύλακα υδρόμυλου και κτήματος Γιαννιώτη, το αρχικό μέρος της οποίας καταστράφηκε και καταπλακώθηκε από την παράλληλη αυτού διάνοιξη δασικής οδού κατά το έτος **1982**.

Αυτόν τον παραδοσιακό Υδραύλακα και από το σημείο Υδροληψίας του που έχει δηλωμένο στο ΕΜΣΥ ο ιδιοκτήτης τού προαναφερθέντος Υδρόμυλου και με παραχώρησή του από τον ίδιο, θα αξιοποιήσουμε με όδυσή του στον παλαιό υδραύλακα Αίσωφου, ώστε να εγκαταστήσουμε εκεί τον δεύτερο Υδροηλεκτρικό σταθμό μας ισχύος 50 KW με επαναφορά των νερών στην φυσιολογική κοίτη του και εν συνεχεία συμβολή τους με τα νερά του Μύριχου.

3) Η Ιστορική και Πολιτιστική Κληρονομιά στον άνω Μύριχο και μετά τον διασωσμένο και λειτουργούντα Υδρόμυλο και Υδροτριβείο Γιαννιώτη, θα διασωθεί έστω και συμβολικά με έγκριση και χορήγηση άδειας χρήσεως των Υδραύλακων και Υδροληψιών από την Ενεργειακή μας Κοινότητα, των κάποτε και εκεί υπαρχόντων ερειπίων του πρώτου και δεύτερου Υδρόμυλου Σιάλα και Μούρα, που περιγράψαμε, προς ίδρυση και λειτουργία μέχρι τεσσάρων μικρών υδροηλεκτρικών σταθμών, ανάλογα με τις εγκρίσεις περιβαλλοντικών όρων, συνολικής ισχύος τουλάχιστον **200 KW** και με χρήση των ανεξάρτητων τεσσάρων παραπλεύρων κάθετων ρεμάτων πριν συμβληθούν με την κοίτη του Μύριχου.

4) Τέλος η ίδια Ιστορική και Πολιτιστική Κληρονομιά των Υδρόμυλων στον προνομιούχο από πλευράς ποσότητας νερών και υδροδυναμικού κάτω Μύριχο θα διασωθεί και θα έχουμε στην πράξη σοβαρή κοινωνική και αλληλέγγυα οικονομία κατά τις διατάξεις των νόμων που προαναφέραμε, αν η Διοίκηση εγκρίνει και χορηγήσει στην Ενεργειακή μας Κοινότητα άδεια χρήσης του υπάρχοντος και διασωσμένου Υδραύλακα Τώνια και μέχρι των ερειπίων του συγκροτήματος αυτού, με αναγκαστική εκ των πραγμάτων μετέπειτα ήπια παρέμβαση, όπως θα μας καθοδηγήσουν και θα εγκρίνουν οι αρμόδιες δασικές υπηρεσίες προς το πλησιέστερο δυνατό σημείο **οδικής πρόσβασης**, ώστε να εγκαταστήσουμε εκεί τον μεγαλύτερο και αξιολογότερο υδροηλεκτρικό μας σταθμό ισχύος μέχρι **500 KW** και να μπορούμε να εκπληρώσουμε τους αλληλέγγυους οικονομικά στόχους και υποχρεώσεις μας προς το τοπικό κοινωνικό σύνολο των τριών γύρω οικισμών Βλάστης-Ναμάτων-Σισανίου.

Συνολικά και από το αρχικό μας φωτοβολταϊκό πάρκο μετά του δοκιμαστικού μικρού σταθμού βιοκαυσίμων (τηγανέλαια) και τα μικρά Υδροηλεκτρικά έργα, αναμένουμε να έχουμε μία ανώτατη συνολική και ονομαστική ισχύ της τάξεως του ενός **Μεγαβάτ**, ικανή οπωσδήποτε να εκπληρώσει τους σκοπούς του νόμου και του καταστατικού μας, με διασφαλισμένη ήδη την άμεση χρηματοδότηση των έργων αυτών που υπερβαίνει το **ένα εκατομμύριο ευρώ** και που είναι αξιόλογη και αναζητούμενη επένδυση για τον τόπο και την περιοχή μας.

Επειδή τα αιτήματα των Ενεργειακών Κοινοτήτων εξετάζονται κατά προτεραιότητα, έναντι των άλλων συναφών, παρακαλούμε θερμά να εξετασθούν τα δια της παρούσης μελέτης, αιτήματα και προτάσεις μας το ταχύτερο δυνατόν και κατά την απόλυτη κρίση σας, ώστε να έχουμε την γνώμη και τις καθοδηγήσεις των αρμοδίων Υπηρεσιών για τις ενδεδειγμένες εν συνεχεία ενέργειές μας.

Ευχαριστούντες εκ των προτέρων, διατελούμε

Με τιμή
Ενεργειακή Κοινότητα Βλάστης

Μελάς ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ

